

Met dank aan de eindeloze zomers met
mijn neven en nichten, een tijd voor de waanzin begon.
Voor mijn vader, die mij de schoonheid
van het onbekende liet zien.

Eerste druk 2026

Uitgeverij Christofoor
Boulevard 12, 3707 BM Zeist
www.christofoor.nl

Vertaling: Elvis de Launay
Zetwerk Nederlandse editie: Studio Masja Mols

ISBN 9789062388714
Tekst en illustraties: Júlia Sardà

Originele titel: *The Queen in the Cave*
Uitgegeven met toestemming van Walker Books Ltd,
87 Vauxhall Walk, London SE11 5HJ
© 2021

Gedrukt in China
Alle rechten voorbehouden

HET GEHEIM IN DE GROT

Júlia Sardà

CHRISTOFOOR
STUDIO INDIGO

Ruimte om te vernieuwen en te verrassen

‘Voelen jullie je ook zo... raar?’ vroeg Franca.

‘Het gevoel van als het op zondag buiten al donker wordt?’ vroeg haar kleine zusje Carmela.

‘Of het gevoel van als je iets stiekems doet en iemand je ziet?’ vroeg haar allerkleinste zusje Tomasina.

‘Nee, nee, niets van dat,’ zei Franca ongeduldig.
Hoe zeg je dat? Hoe leg je dat uit?

‘Het voelt als... honger, maar nergens zin in hebben...
Of als je haar alle kanten op staat. Je borstelt en borstelt
en langzaam plakken alle plukken aan je handen en
wangen...’

Haar zussen staarden haar aan met een lege blik.
Franca zuchtte diep.

‘Nouuu, misschien voel ik mij ook wel een beetje vreemd,’ zei Carmela ineens. Ze wilde gewoon op haar zus lijken.

‘Ik ook!’ zei Tomasina en sprong op en neer. ‘Alsof je voet slaapt en wel dood lijkt!’ Tomasina voelde zich niet graag buitengesloten.

‘Vreemd genoeg,’ zei Franca langzaam, ‘droomde ik vannacht over een wonderlijke koningin die diep in het bos, ver buiten het tuinhek, in een donkere grot woont...’

‘Een koningin?’ vroeg Carmela aarzelend.

‘Misschien verdwijnt het gekke gevoel wel als we een kijkje gaan nemen,’ zei Franca.

‘Een kijkje nemen?’ zei Tomasina.

Franca grinnikte...

‘Een kijkje nemen of ze daar is... in de grot. We kunnen voor een keertje avonturiers zijn. Laten we gaan waar niemand is geweest! Kom op, zusjes, wat zeggen jullie ervan?’

Tomasina en Carmela keken elkaar aan.
Carmela opende als eerste haar mond...
‘Vooruit met de geit,’ zei ze. ‘Laten we gaan waar niemand is geweest!’